

טמונה בפרשה

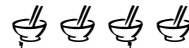
ש

פנינים

לסדר את הפרשה

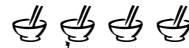
- א. פנינים רשימה (שאי הפרשה 2270, פנינים רשימה 2270, פנינים רשימה 2270)
- ב. שילוח הטמאים מחוץ למחנה
- ג. פירוש עבודת בני מררי
- ד. פקידת הלווים בגילאי עבודת המשא
- ה. פירוש עבודת בני גרשון
- ו. חנוכת המזבח ע"י תרומות יומיות של הנשיאים
- ז. דיני נזיר
- ח. סיכום כל תרומות הנשיאים
- ט. ציווי ברכת הכהנים
- י. תרומות הנשיאים עגלות ובקר למשא הלווים
- יא. דיני סוטה
- יב. דיני הגזל וגזל הגר

"ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע" הגמרא (סוטה כו.) מביאה מחלוקת בין רבי עקיבא לרבי ישמעאל, לרבי עקיבא, הלימוד מפסוק זה הוא שאם הייתה עקרה, נפקדת מכאן ולהבא בכח המים ששתתה. אמר לו רבי ישמעאל, אם כן, יסתרו כל העקרות ויפקדו. והאם עקרה שתעשה כהוגן ולא תסתר, תפסיד יותר מחברתה שתסתר?! אלא, שאם הייתה יולדת בצער - יולדת מעתה ברוח, נקבות - יולדת זכרים, קצרים - יולדת ארוכים, שחורים - יולדת לבנים. והקשו שם התוספות (ד"ה אמר) על דברי ר' ישמעאל שהרי לפי דבריו, ניתן להקשות אף על שיטתו באותה הדרך: שיסתרו כל היולדות בצער וילדו ברוח, ומי שלא תסתר תפסיד?! עוד יש להקשות, וכי ברשעים אנו עוסקים? הרי לא תוכל האשה ליסתר כרצונה ולהיות סוטה, שהרי אסור למחוק את שם ד' לשוא! ואפילו דוד המלך הסתפק אם מותר לו לעשות כן כשעלו מי התהום להציף את העולם ורצה להטיל את השם המפורש במים כדי שייעצרו, עד שפשט לו זאת אחיתופל בקל וחומר, ומה לעשות שלום בין איש לאשתו מותר למחוק אם השם (היינו בכדי שתהיה מותרת לבעלה ולא יצטרך לגרשה), כאן לא כל שכן?! ולפי זה יש לומר שבוודאי שאשה רגילה לא תלך ותסתר שהרי אסור למחוק את שם ד'. אבל כאן מדובר בעקרה ששהתה עם בעלה עשר שנים ולא נפקדה, שיש לו לגרשה. ובכזה מקרה מותר לה שתסתר למרות שהדבר יוביל למחיקת ד', כדי לעשות שלום בין איש לאשתו ושלא יצטרך לגרשה. ולכן קשה קושיית רבי ישמעאל רק לרבי עקיבא ולא לשיטתו שהרי לא כל יולדת בצער הותר לה למחוק את שם ד' לכתחילה. ורבי עקיבא יתן לשיטתו, שיכול אדם לגרש את אשתו אף אם מצא אחרת נאה הימנה ולא צריך סיבה מיוחדת - וממילא סכנת הגירושין לכל הנשים שווה. (פנים יפות)

"זשמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם"

יש לבאר כיצד שייך 'לשים' את שמו של הקדוש ברוך הוא על בני ישראל, ומדוע לא כתוב: "ויזכירו את שמי" כמו שכתוב בפרשת יתרו: "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך". אלא, בביטוי זה 'ושמו' התורה רומזת לכהנים שבכל דור ודור שימשיכו וישתדלו לאחוז במידתו של ראש משפחתם אהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורוחף שלום. ולכן על הכהנים לשים את שמו של הקב"ה ('שלום') על בני ישראל ובתוך ביתם, ואז: 'ואני אברכם' - ברכה כוללת לכולם, כי בבוא השלום באה הברכה, ואף הכהנים המברכים יתברכו. (אזנים לתורה)

"קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזדק אחד כסף שבעים שקל"

במזרק כתוב 'שקל' אבל בקערה לא כתוב שקל. מובא בספרי שמידת שניהם הייתה שווה, אלא שהקערה גילדה עבה והתיך הרבה כסף ונמחק צורתה על ידי כך, אבל המזרק היה בעובי השקל בדיוק ורק חיברו את השקלים זה לזה ונשאר להם צורת השקל. (משך חכמה)

"כה תברכו את בני ישראל"

כתוב במשנה (סוטה לח.): שבבית המקדש הכהן הגדול לא היה מגביה את כפיו מעל הראשון מפני כבוד הציץ. ומפרש רש"י שהוא משום כבוד השם הקדוש החקוק בו. ויש לבאר מדוע כל הכהנים כן הגביהו את ידיהם מעל לתפילין של ראש, והרי אף בתפילין יש אזכרות של שם שמים, והגמרא (יומא ז.) אפילו לומדת שתפילין חמורות יותר מציץ ולכן יש ק"ו שצריך למשמש בתפילין בכל שעה כמו שבציץ כתוב 'תמיד?' ויש לומר: א. אין זה ק"ו גמור מדאורייתא אלא מדרבנן, ויש לחלק שבציץ השם מגולה מה שאין כן בתפילין. ב. קדושת הציץ תמיד חמורה יותר, ורק לענין משמוש חוששים שיפלו התפילין, ולכן לא משנה חפוי העור של התפילין, לזה עושים את הק"ו. (יראים) ג. הכהנים במקדש נשאו כפיהם מעל לתפילין כדי לעשות היכר מיוחד בין נשיאת הכפיים שבמקדש לנשיאת הכפיים שבמדינה, כדי שלא יבוא להשתמש בשם המפורש במדינה. (תורת הקנאות) ד. אכן אין לכל אדם להגביה את ידיו מעל לציץ, והכהנים עשו תפיליהן גבוהים כדי שיכולו להגביה את ידיהן מעל לראש אך לא מעל לתפילין. (ראב"ד) ה. אכן חלצו הכהנים את תפיליהן קודם לברכת הכהנים שבמקדש. (מגן גבורים) (ע"פ תשובות הקוראים ל'שאלה לשלחן השבת' ע"ח)

שאלה לשולחן השבת

"ואני אברכם"

בגמרא (חולין מט.) נחלקו רבי עקיבא ורבי ישמעאל, בצורת הברכה שבאה לכהנים על ידי כך שמברכים את בני ישראל. אך מכל מקום מבואר שיש להם ברכה ושכר על כך. אך תמוה מדוע ב'פרי מגדים' (או"ח קכ"ח) כתב שיש להכות עד שתצא נשמתו כהן שלא רוצה לישא כפיו, כבכל מצוות העשה. והרי כתוב בגמרא (חולין קי:): שמצות עשה שמתן שכרה בצדה אין בית הדין כופים את האדם עליה. ויש לבאר אם כן מדוע כופים על ברכת הכהנים.

הרב הגאון הרב אהרן ב"ר ז"ל
הרב אהרן ב"ר ז"ל
הרב אהרן ב"ר ז"ל
הרב אהרן ב"ר ז"ל
הרב אהרן ב"ר ז"ל

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פרח בתשע"ו

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'בין'. 2. לשלוח שיק למערכת.

כמונה בפרשה

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה מגילה באור המפילה זראש השורה.

- א. אחד מהדברים המוטלים (תרתי משמע) על הלווים
- ב. כך מתרגם אונקלוס את המילה 'זהב'
- ג. קליפת הענב
- ד. אביו של אלישמע נשיא שבט אפרים
- ה. הסולת שהביאו הנשיאים הייתה ___ בשמן
- ו. הנזיר צריך לגלח ראשו ביום ___
- ז. איזו בהמה מנוח הקריב? (מן ההפטרה)
- ח. משה ___ את כל כלי המשכן ואת ה___
- ט. 'וידבר אליו' - '___ את אהרן מן הדברות' (רש"י)
- י. משפחה שנשאה את קרשי המשכן ואדניהם
- ך. "___ ד'___, יאר ד' פניו ___"
- ל. אחד מקרבנות הנשיאים
- ם. השי"ת יברך אותנו ב-
- ן. משפחה שנשאה את יריעות המשכן ואהל מועד
- ס. "וכי ימות עליו מת בפתע פתאום" - ב ___ (רש"י)
- ע. כך צריך הנזיר לגדל את שער ראשו
- ף. כל נשיא הביא אחת כזו מלאה קטורת
- ץ. אסור לנזיר לשתות ___ יין ו___ שיכר
- ק. חלק מקרבן השלמים של הנזיר שמונף
- ר. על ראש הנזיר, אסור לו להעביר
- ש. גזלן שמשלם צריך להוסיף ___ כשהודה שגזל
- ת. מנחת סוטה קרויה גם 'מנחת ___'.

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה מגילה באור המפילה זראש השורה.

- א. אחראי על עבודת בני גרשון ומררי
- ב. הנשיאים הביאו יחד עם העגלות גם 12-
- ג. נשיא ששמו כשם תנא מפורסם
- ד. שמו של אביו של אליסף נשיא שבט גד
- ה. חוטא הרוצה לחזור בתשובה צריך ל ___
- ו. "ישא ד' פניו אליך ___ לך שלום"
- ז. נשלח מחוץ לשני המחנות (שכינה ולויה)
- ח. גלעין הענב
- ט. נשלח מחוץ למחנה השכינה
- י. אסור לנזיר בשתייה, אפילו כשאינו לשוכרה
- כ. משה שמע את הקול מעל ה ___ ובין ה ___
- ל. במנחת סוטה לא שמים שמן ו-
- מ. הכהן שם עפר מהמשכן בתוך-
- נ. על ראש הנזיר (לשון הפסוק)
- ס. הנזיר מביא בתוכו את המצות
- ע. כל נשיא, חמישה מהם הביא
- פ. אחד מהבהמות של קרבנות הנשיאים
- צ. נשלח מחוץ לג' המחנות (שכינה, לויה וישראל)
- ק. משפחה שמנתה 2750 זכרים מגיל חודש
- ר. הנזיר צריך להביא עם קרבנותיו גם 10-
- ש. גיל בו מתחילים הלווים לעבוד במשכן
- ת. שניים כאלו יכול להביא נזיר שנשטמא

ליולן טאנקלוס - עברית

כל פרשה אזיא 382"ה מילה מגילה אונקלוס שכנסה לזכרית ל מאנו.

"ענבים לחים" (ו' ג') = "רטיבין". המילה העברית 'טוב' המתארת דבר לה, ספוג בנוזלים ושאינו יבש.

מן המדרש

תנו רבנן, ארבע צווחות צווחה העזרה, ואחת מהן הייתה: 'צא מכאן יששכר איש כפר ברקאי, שמכבד את עצמו ומחלל קדשי שמים!' משום שמנהגו של כהן גדול זה היה לכרוך בגדים יקרים על כפות ידיו בשעה שעסק במלאכת המקדש, כדי שלא יתלכלכו ידיו מהבשר והדם, והיה נוהג לעבוד כך למרות שיש דין "ולקח הכהן" - שייקח בעצמו, ומלבד זאת היה זה בזיון לעשות כן. מה עלה בגורלו? אמרו: יום אחד ישבו המלך והמלכה מבית חשמונאי ודנו האם הכבש עדיף על פני הגדי וטעמו משובח יותר או שמא הגדי הוא המעולה מבינם, המלך טען שגדי משובח יותר אך המלכה התעקשה שכבש עדיף. עד שהחליטו לקרוא לכהן הגדול ולשאול את פיו, שהרי מי כמוהו מומחה בקרבנות?! כשיששכר הגיע ושמע את טענותיהם, החווה בידו תנועה מזלזלת ואמר שאם הגדי היה העדיף, הרי שהיו ממנו מביאים את קרבן התמיד, ולא מן הכבשים! כעס המלך מכך שזלזל במלכות ואמר: 'לא מספיק זה שהוא לא צידד בדעתי אלא אף בחר לטעוג לי בידיו?!' כרתו את יד ימינו! נתן יששכר שוחד לממונה על ביצוע גזר הדין כדי שימיר את יד ימינו בשמאלו. לאחר מכן שמע מכך המלך, וכרתו אף את ימינו. (ע"פ פסחים נז.)

מילה בפרשה

אם תמהר אל החוץ,
ותרגיש מבלבל ולחוץ,
כאחיו של השוחט,
חיה המזכירה פרוכת.

המונח המזוקש הינו מילה בג' א
אותיות המפילה בפרשה,
אשר כל שורה בגינה רומא
להקשר שונה לה.
(יגכן כגיב אמר והיפוי אותיות בג'י
הייה בזוה)

הגשמה מגילה מפרסם איייה בז'איון הזא

טמונה בפרשה

ke

ושפני טמוני חול

מה הקשר בין משקל הזהב למשה רבינו?
* * * *

"ואמרה האשה אמן אמן"

ישנן שלוש מצוות שנשים חייבות למרות שהן מצוות עשה שהזמן גרמא - משום שאף הן היו באותו הנס: ארבע כוסות, מקרא מגילה והדלקת נרות חנוכה. ומצוות אלו מרומזות בפסוק: "ואמרה האשה אמן אמן". שהאשה עונה אמן מתוך חיוב על מצוות 'אמן' ראשי תיבות: ארבע כוסות, מגילה, נר חנוכה. (יורה דעה חטאים)
* * * *

"אין לאיש גואל להשיב האשם אליו"

רש"י: 'זה גר שמת ואין לו יורשים'. גר שאין לו יורשים. בגימטריא 1166 - בדיוק כמו המילים: "אין לאיש גואל להשב האשם אליו".

שעשועי דאורייתא

"בקרקע המשכן"

היכן עוד בני"ך מופיעה המילה 'קרקע'?
* * * *

מצאו נא בפרשה:

1. פסוק בן שלוש מילים.
2. פסוק שמתחיל ומסתיים באות מ'.
3. איזה בד לא נשאו בני גרשון?
4. 18 מילים רצופות עם האות א'. (בהפטרה)
5. שתי מילים רצופות זהות. (3)
6. שם של אחד מספרי הי"ד החזקה לרמב"ם.
7. תמש אותיות רצופות שנקראות ישר והפוך.

זיכרון סימן

זיכרון ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת נשא מובאות בין היתר דיני אישה סוטה: "וקנא את אשתו".

בפרשת נשא ישנם 176 פסוקים (הארוכה ביותר בתורה), ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה:

"קינוי" = בגימטריא = 176

תשובות

- ושפני טמוני חול** - תשובה למגילת רות: שני סעיפים בשו"ע עם שתי מילים בלבד: 1. (יו"ד ס' ס"ה ס"ו) "נוהג ככוי" (גיד הנשה). 2. (אה"ע ז' ס' קכ"ו סמ"ב). "מותרות בויו" (כלומר בגט יש לכתוב את המילה "מותרות" עם האות ו'). **לסדר את הפרשה** - ולזבח השלמים". **חידון א' ת'** - איתמר בן אהרן, בקר, גמליאל, דעואל, התוודות, וישם, זב, חרצן, טמא לנפש, יין, כפורת כרובים, לבונה, מים קדושים, נזר אלוקיו, סל, עתודים, פר, צרוע, קהת, רקיקי מצות, שלושים, תורים. **חידון א' ת' הפוך** - משא, דהב, זג, עמיהוד, בלולה, טהרתו, עז, משח, מזבח, למעט, מורי, יברכך וישמרך אלך ויחנך, איל, שלום, גרשון, באונס, פרע, כף, חומץ, שוק, תער, חומש, קנאות.
- שעשועי דאורייתא** - במלכים א' (פרקים ו', ז') אודות קרקע בית המקדש מספר פעמים, וכן בעמוס: "בקרקע היס". 1. "יברכך ד' וישמרך". 2. "מזכר עד נקבה תשלחו אל מוחץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם". 3. את הפרוכת כי היא כיסתה את הארון. 4. "ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלקים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלקים נורא מאד ולא שאלתיהו אי". 5. "איש איש", "עשרה עשרה", "אמן אמן". 6. "עבודה". 7. "לכל כליהם". **מילה במגילה רות** - שבנה. "בבקשה אל תעמוד" - שב-נא, "כך אמר הסופר ועוד" - שבנה הסופר מוזכר במלכים ב' (יהיח), "תחזרנה למקומכן הישן" - שובנה, "בבנין שהקים הדרשן" - שהקים-שבנה. **טמונות בפרשה** - 1. "מי המרים המאריים" (היח). 2. מספר הפסוקים בפרשתנו (הארוכה ביותר בתורה) זהה למס' הדפים במסכת בבא בתרא (הארוכה ביותר בש"ס) - 176 (אמנם, ב"ב מתחילה מדף ב') 3. גשר המיתרים - "זאת מיתריהם" (ד,כו) 4. 'מסיעין היו אותה ממקום למקום' (רש"י ויח) 5. ממתנות הנשיאים - "כף" (זיד) 6. כל פרפר הוא שני פרים (פר+פר), כפול שש: "שנים עשר פרים" (ז,פז) 7. "שהחרצנים בתוכן כענבל בזוג" (רש"י ו,ד) 8. 'פנים שוחקות, פנים צהובות' (רש"י ו,כה) 9. "ענבים לחים ויבשים לא יאכל... תער לא יעבור על ראשו" (ו,ג-ה) 10. -תמונה ללא פתרון, תחשבו! 11. 'עגלות מכוסות' (רש"י ז,ג) 12. 'במצלתים וכנורות' (רש"י ד,זמ) 13. 'שהיו שוטרים עליהם במצרים והיו מוכים עליהם' (רש"י ז,ב) 14. "וכתב את האלות האלה הכהן בספר" (ה,כג)
- טמונות בהפטרה** - 1. "בעלות הלהב" (כ) 2. "מצרעה" (ב) 3. "גדי העזים... ויעל על הצור" (יט) 4. "נעצרה נא" (טז), "תעצרני" (טז)
- שאלה לשלח השבת אמור** - שאלנו: מדוע כתב הרמב"ן שספירת העומר היא מצוה שאין הזמן גרמא? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. זו טעות סופר ברמב"ן. (המהר"ם שיק) 2. כל שיש לו זמן קבוע אבל ארוך ומתמשך - לא נחשב זמן גרמא. 3. אין הזמן עצמו גורם למצווה אלא המעשה של קרבן העומר. (מסתדר עם שיטתו של הרמב"ן שספירת העומר בזמן הזה היא מדרבנן, משום שתלויה בקרבן העומר) (מקראי קדש) 4. התורה תולה את ספירת העומר ב'ממחרת השבת' דהיינו יו"ט ראשון של פסח, הרי שזו אחת ממצוות חג הפסח שנשים חייבות בהן (ד' כוסות, מצה וכו'). (אבני נזר) 5. ההגדרה של מ"ע שהזמן גרמא היא שהזמן גורם למצוה לבוא, אך כאן המצוה היא לספור את הזמן בעצמו, ועצם המצוה הוא הזמן. (משמרת חיים)

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.
 באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש);
<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.
 בשכונת בית ישראל בירושלים: כחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.
 ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:
 קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

למונות בפרשה

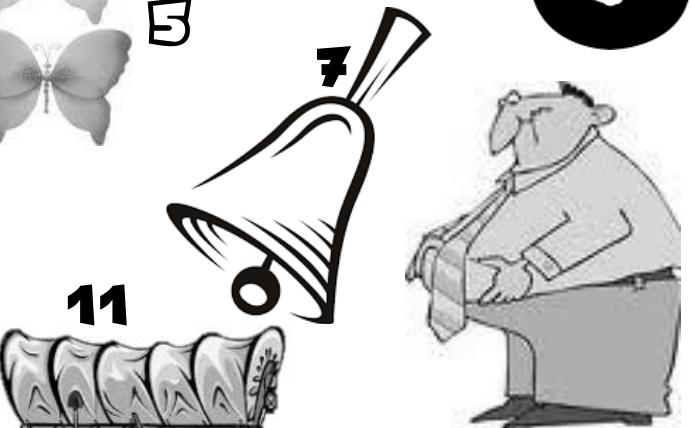
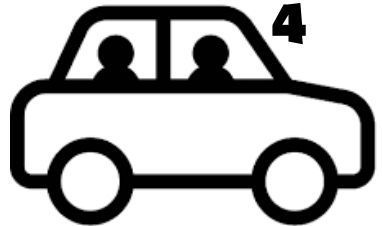
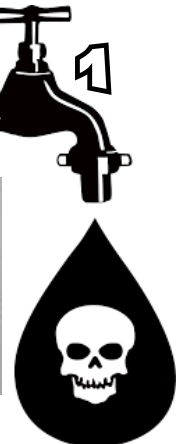
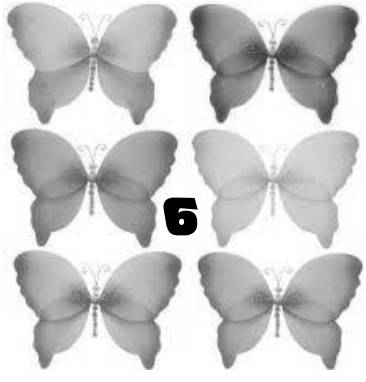
שא

מקרא רמת קושי: תשיל קשה

לאחר בין זמירות שמורת

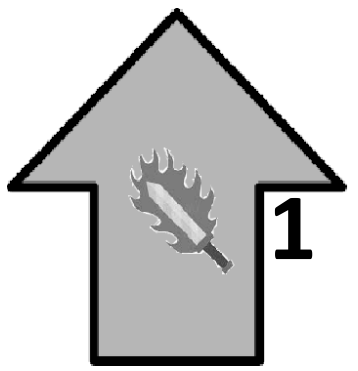
זהו גידון המשפץ הזשוי התמונות הרומוצות על פסוקים והושגים ההפרשה והפירוט רש"י. (גוכלו והזוא גשזובז בדף ההזכר) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיג את הפסוקים כולל, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אציין זאת אלאים) אמנה אקבל הזיונות, איצוקים והעזות: temunabaparashah@gmail.com כהויכ ההזכרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגן אלזוז בקשה אמייל הנ"ל

גט פשוט **סרק עשירי** **כבא כתר** **קעו**
 גט פשוט - גט פשוט הוא גט שבו נכתב רק שם המזון או המין, ולא נכתב שם המזון או המין. זהו גט פשוט.
 סרק עשירי - סרק עשירי הוא סרק שבו נכתב שם המזון או המין, ולא נכתב שם המזון או המין. זהו סרק עשירי.
 כבא כתר - כבא כתר הוא כבא כתר שבו נכתב שם המזון או המין, ולא נכתב שם המזון או המין. זהו כבא כתר.
 קעו - קעו הוא קעו שבו נכתב שם המזון או המין, ולא נכתב שם המזון או המין. זהו קעו.

ויהי איש אחד (שופטים יג ב-כה)

למונות בהפטרה הפטרת שא

למונות בפרשה

שא

מקרא רמת קוש: הגדל קשה

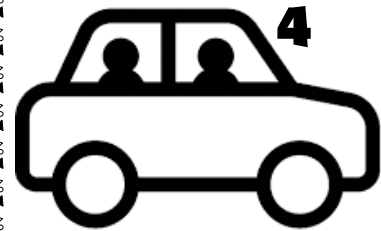
לאחר ביון

זהו איבון השעף השני המיוצג על פסוקים והושגים מהפרשה והפירושים רש"י. (אוכל והלוא גשבוט בדף המצורף)
 ארגון, כי אין הוונת אהמיש את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אצטין צאת ארביים)
 אמנת אקבא ותיונת, איצוריק והעדות: temunabaparashah@gmail.com כה"כ והלפרות ארשיית התפוצה והקביות ניגן אלול בקשה אמיל הנ"ל

נט פשוט
 ערק עשירי
 כבא כתרין
 קעו

לפי זה המסופר...
 עם נפרדו...
 וזהו תועה...
 אבדו רב...
 מן דרדושיו...
 הדרושיו...

10

13

ויהי איש אחד

(שופטים יג ב-כה)

הפטר שא

למונות בהפטר

4

3

2

1

